

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Historia De Sanctissima Cruce Caravacensi

Robles, Juan de

Augustae Vind., 1619

Illvstri Ac Generoso D. D. Ioanni Ernesto Fvggero, Baroni In Kirchberg & VVeissenhorn, Equiti Ordinis S. Iacobi in Galitia, S. C. M.tis Consiliatio, ac Ser.mi Ferdinandi Vngariæ, Boëmiæq[ue] Regis, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64232)

ILLVSTRI AC GE-
NEROSO D. D. IOANNI ER-
NESTO FVGGERO, BARONI IN
Kirchberg & VVeiffenhorn, Equiti Ordinis S. IACOBI
in Galitia, S. C. M.^{tis} Confilario, ac Ser.^{mi} Ferdinandē
Vngariæ, Boëmiæq; Regis, &c. Cubiculario, &c.
Domino suo plurimum obseruando.

VOT, quantisq; naturæ dotibus, Illustris ac
Generose Domine, præ multis alijs Orbis Re-
gionibus Hispania à DEO nobilitata sit, non
solum Latini ac Græci scriptores grauissimi
prodiderunt; verum etiam ipsæ diuinæ literæ haud ob-
scure testantur, dum vnum & alterum genus comme-
morant, quo omnium ferè mortalium votis nihil gratius
aut optabilius esse solet. Romanos enim orbis Dominos
I. Mach. 8. legimus *in suam potestatem rede gisse metalla auri
& argenti, quæ illic sunt.* Quid verò in rebus istis terrenis,
communi omnium opinione, horum metallorum quasi
beneficio non parabile censetur? Cæterum omissis nunc
id genus ornamentis fluxis atq; caducis, imò etiam ijs
(quantumuis multis ac magnis) quibus Hispaniam ve-
ra Christi religio florentissimam effecit, ea nunc aliquot
sæculis thesaurum possidet omnibus metallis ac gemmis,
quas vel Orientis vel Occidentis India copiosè profert,
longè præferendum: Sacrosanctam dico Crucem illam,
quæ à Caruacâ, Hispaniæ celebri oppido, vulgò nomen
sortita est. Illius enim cultus iam olim ibi mirabiliter in-
choatus, nunc eò vsq; propagatus est, vt non solum in v-

) (2 niuer-

DEDICATIO.

niuersâ Hispaniâ, verùm etiam in omnibus pæne orbis
 prouincijs, in vtriusq; etiam Indiæ, Iaponiæ, Chinæq; re-
 motissimis regionibus, Christianorum animos admi-
 rando pietatis sensu occupârit. Quis enim verè Catho-
 licus vsq; terrarum commorans non feliciorem, &
 aduersus tam varios huius miseræ vitæ casus, præsertim
 verò tempestates & fulmina, tutiorem sese, imò etiam
 quæcunq; sua, existimat, si vel modicam eiusmodi cru-
 cem, archetypi illius Caruacensis attactu priùs sacra-
 tam, obtinuerit? Cùm igitur aliquot abhinc annis, piorū
 quorundam laudatissimo studio, eiusdem S. Crucis reli-
 gio in nostrâ quoq; Germaniâ increbuisse, & illius exem-
 plaria seu signa metallica nonnullis obuenissent optatissi-
 ma, non defuerunt etiam Magnates ac Principes, qui
 de huius S. Crucis origine, admirandisq; effectibus, quos
 DEVS per eam ubiq; terrarum sapissimè operatur, plura
 certius cognoscere cupiebant. Quorum pio desiderio,
 vt satisfaceret, dedi operam, vt, quæ nonnulli graues ac pro-
 bati auctores de hoc argumento suis in libris annotassent
 (plenam enim ac copiosam narrationem nusquam inue-
 nire poteram) ea breuiter tam Germanicè quàm Latinè,
 quin etiam, pro istius S. Crucis honore amplificando, &
 Patrum nostrorum, qui in Græcia iuuentutem erudiunt,
 pio solatio, Græcè quoq; typis Augustæ euulgaretur:
 quam opellam meam cùm nostratibus, tum Hispanis,
 & maximè Caruacensibus, non displicuisse ipsorum li-
 teræ ad me datæ satis declarant. Verùm id genus libellis
 quoquo versus sparsis, illum sciendi ardorem non modò
 non extinctum, sed in multis vehementiùs inflammatum
 esse constat, non tamen absq; meo & aliorum dolore, eò
 quòd indagandi alia, quæ desiderabantur, occasionem &
idoneo-

DEDICATIO.

idoneorum scriptorum penuria, & tanta locorum distantia mihi negaret. Quare præclaram & æternâ memoriâ dignam operam R. D. Ioannes de Robles Corualan, patriâ Carauacensis, S. Theologiæ Licentiatus, adeoq; istius S. CRVCIS Capellanus præstitit; qui de eâ historiam non solum ex pluribus fide dignis autoribus (quorum nonnullorum ne nomina quidem in Germaniâ sat nota antè fuerant) sed etiam ex fragmentis literarum & testimoniorum Carauacæ repertorum, ex codicibus manuscriptis, ex Characteribus Gothicis, ex picturis & lapidû inscriptionibus vetustissimis, omnibusq; venerandæ antiquitatis monumentis, summâ fide Hispanicè conscriptam Matriti in lucem edidit; atq; pro suo in me studio illius exemplar ad me Augustam misit, amicè hortans, ut in nostratium gratiam Latinè publicandum curarem. Huius igitur præstantis operis fructu, ne Germania aliæq; nationes linguam Hispanam non callentes frustrarentur, haud longâ morâ interpositâ, per literas egi cum R. P. Melchiore Treuinnio Hispano, Societatis nostræ Theologo, tot iam utilissimis interpretationibus eiusmodi per celebri; qui hunc laborem haud inuitus suscepit, ijs tamen consultò omissis, quorum narrationem (utpote de rebus ac personis quibusdam patrijs ac proprijs) Hispanis quàm Germanis gratiorem fore non ignorabat; ut proinde opusculum hoc Latinum historiæ illius Hispanicæ, cum iucundum, tum ad huius S. CRVCIS venerationem propagandam perutile compendium nemini non, Latinè docto, futurum existimandû sit. Quod nunc meâ curâ Augustæ edendum cur Illustri D. V.^æ dedicetur duæ potissimùm causæ sunt. Vna, quòd, cum Caruaca huius S. CRVCIS, adeoq; maximi & pretiosissimi thesauri tot iam

DEDICATIO.

annorum decursu fidelis Custos, subiecta sit Illustrissimo Ordini Equitum S. Iacobi, cui Illustris D. V. tertio abhinc anno, Catholici Hispaniarum, &c. Regis auctoritate ac singulari favore, Pragæ solemni cum cerimonia ascripta est, nullus mihi in hac vrbe, licet amplissima, occurrat, cui hic libellus de hac ipsa S. CRUCE Caruacensi editus maiori iure debeatur: vt taceam cultus eidem S. CRUCI religiose impendendi propagationem in Germania hætenus factam, nemini potius tribuendam esse, quam verè Catholicæ pietati Illustris Domus Fuggericæ (in qua Illustris D. V. multum hoc tempore eminent) ipsiusq; ministris, qui antè in Hispania fuerunt, aut etiamnum ibidem versantur. Altera causa (& quidem potior) quòd id officij à Collegio Augustano exigat ipsa gratitudo erga Illustrum D. Christophorum Fuggerum, &c. piæ memoriæ, Illustris D. V. parentem, qui illud munificæ suæ ac singulari liberalitate, sibi ac posteris suis perpetuò deuinxit. Quando igitur in filio, vt paternarum virtutum, ita etiam beneuolentiæ erga hoc Collegium, imò Societatem nostram vniuersam tot argumenta videmus, haud immeritò gratum omnium nostrum, qui Augustæ viuimus, animum hoc qualiquali opusculo tantisper nunc declaramus, dum maiora præstandi occasionem adipiscamur. Deus Opt. Max. Illustrum D. V. ad totius item Illustris familiæ Fuggericæ, in primis verò ad Reip. Catholicæ bonum (de quo ipsius maiores laudatissimi varijs modis, plurimisq; in locis, præsertim Augustæ, tam præclarè meriti sunt) in multos annos conferuet incolumem. Augustæ Vindellicorum è Societatis IESV Collegio. 13. Feb. Anno 1619.

Ill. tris D. V. æ

observantissimus
Georgius Mayr.